

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3746/2022
17.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца "VIP MOBILE" доо Београд, чији је пуномоћник Светлана Анђелковић Милошевић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Марко Радојковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 186/21 од 14.12.2021. године, у седници одржаној 17.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 186/21 од 14.12.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 186/21 од 14.12.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву Гж 186/21 од 14.12.2021. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П 293/20 од 04.12.2020. године, којом је укинута у целини решење о извршењу Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи Ив 27613/10 од 08.12.2010. године, усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу исплати износ од 29.204,52 динара са законском затезном каматом од 09.11.2010. године до исплате, као и трошкове поступка у износу од 36.137,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавило ревизију из чије садржине произлази да исту побија због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Тужилац је благовремено поднео одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Ценећи разлоге туженог за одлучивање о ревизији као посебној, Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени наведени услови из цитиране законске одредбе да се дозволи одлучивање о ревизији као посебној.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца за исплату новчаног потраживања према туженом по закљученом уговору о заснивању претплатничког односа са посебном понудом, која укључује куповину мобилног телефона одређене врсте по цени 1,00 динара, са минималним трајањем од 24 месеца, и уговореном накнадом због неиспуњења. У конкретном случају, уговор је закључен 12.09.2009. године, а због неиспуњења раскинут 22.03.2010.године. На основу садржине уговора и члана 162. Општих услова и чињеница утврђених у спроведеном поступку, пресудама нижестепених судова усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени као страна одговорна за неиспуњење, да исплати дуг по неплаћеним рачунима и једнократну накнаду због превременог раскида уговора у укупном износу од 29.204,52 динара, позивом на одредбе члана 17, 124, 128, 132, 262. у вези са чланом 277. и 324. Закона о облигационим односима.

Имајући у виду разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, као и наводе изнете у ревизији, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији туженог применом члана 404. став 1. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права. По оцени ревизијског суда, у овој парници нису испуњени наведени услови, јер је о обавези туженог одлучено одговарајућом применом материјалног права, и не постоји потреба за разматрањем правних питања поводом позивања ревидента на Закон о заштити потрошача („Службени гласник РС“ бр. 73/10), у расправљеном правном односу који се односи на уговор закључен 12.09.2009. године са јасно утврђеном садржином права и обавеза. Поред наведеног, наводима ревизије оспорава се оцена доказа и утврђено чињенично стање. Таквом оспоравању нема места у поступку по ревизији ни када је редовна ревизија дозвољена (члан 407. став 2. ЗПП). То свакако не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, чија је дозвољеност условљена испуњењем додатних законских услова који се односе искључиво на примену материјалног права.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члану 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради дуга (предлог за извршење) поднета је дана 10.11.2010. године. Вредност предмета спора је 29.204,52 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Како састав одговора на ревизију није трошак који је неопходан за вођење парничног поступка, то је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка, о чему је одлучено у ставу трећем изреке решења, у складу са чланом 165. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**